

இலங்கையின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் வரலாற்றுச் சிறப்பம்சங்கள்

அ. கணபதிப்பிள்ளை

உலகில் இருப்பான பரிசீச் செய்கை காணப்பட்ட இடங்கள் நீர்ப்பாசனத்திலும் அதன் அபிவிருத்தியிலும் உடய கணம் செலுத்திவந்திருந்த பிரதேசங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. நீர்ப்பாசனத்தை அடியொற்றி யமைத்த விவசாயத்தினதும் விவசாய அபிவிருத்தியினதும் வரலாறு திகழ்விட்டுக் குறிப்பிட முடியாத வரலாற்றுப் பண்புமை காந்தததாகக் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக நதிக்கரை நாகரீகங்களின் நோற்றத்தூடன் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியின் மூதவரலாறு காலகட்டம் தொடங்கிற்று எனலாம். எம் செயல் வழிகளில் நீர் கிடைக்கப் பெற்றுடும் அதனைப் பரிசீச் செய்கையின் பொருட்டு வயக்களுக்கு அனுப்பும் செயலியே நீர்ப்பாசனம் எனக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய செயற்பாடுகளின் நிறப்புத்தேர்த்தியும் அவற்றிக் தொழில்நுட்ப அறிவுப் பிரயோகமும் அவற்றின் விளைவாகக் கிடைக்கப் பெறுவதான நீர்ப்பாசனத்தினைப் பெறும் வயற்பரப்பு அதிகரிக்கப்பட்டு வருவதும் அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட நீர் உற்பத்தித்திறன் அதிகரித்து வருவதும் ஆகிய நடவடிக்கைகளின் ஒன்றிணைந்த செயற்பாடு நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி எனக் கொள்ளப்படுகிறது. எனவே நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியின் அளவீடும் ஒப்பொரு குறிக்கப்பட்டும் மனித சமுதாய அபிவிருத்தியுடன் மிக நெருக்கிய குறிசாட்டியாகவே இருந்துவருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதிவிருத்து அபிவிருத்திக் கருதல்கள் தனி ஒரு அம்சத்தினை மாதிரி கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்வதில்லை என்ற கருத்து இங்கும் வலியுறுத்தப்படுவதனை நோக்க முடியிறது. இவற்றின் பின்னணியில் இக்கட்டுரை இலக்கணத்தில் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி நோடீயமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த வரலாற்றுடன் இணைந்த நடவடிக்கைகளைத் தெளிவுபடுத்துவதாக மட்டுமே அமைகிறது.

இலக்கணத்தில் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியின் ஆரம்ப எண்ணக்கரு விழுவனின் வழித்தொன்றலாயிய பத்துவாச (Paradwasa) மன்னர் கி. மு. 504இல் முதலாவது அணையினைக் கட்டி முடித்ததாக நம்பப்படும் காண்பகுதி அபிவிருத்தி தொடங்குகிறது (Gunasckera, S. de 1957). அதேவேளை சோரிய நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் கி. மு. 400க்கும் கி. பி 1200க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருந்தன. இக்காலகட்டத்தின் கடைசி மண்ணகும் பராகிரமயாரா விளங்குகினார். இத்தாட்டிக் பெறப்படும் மாற நீரில் ஒரு துலியாவது விசேசசென்று கடலில் கலப்பதனைத் தடுத்தது. சேமித்து நீர்ப்பாசனத்துக்கும் பயன்படுத்தவேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் பராகிரம சமூகதிரம் (Sea of Parakrama) என்ற குளத்தினை நீர்மாளித்திருந்தார். இத்தகைய விவத்தகு நீர்ப்பாசன ஒழுங்கு இன்றும் ஆச்சரியப்படத்தக்க அபிவிருத்திப் பணியாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

வரலாற்றில் அனுராதுபுரம், பொலன்னறுவை இராசதானிகளின் ஆரம்ப பகுதியுடன் புராதன நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் முடியவைத்து விட்

டன எனக் கூறவேண்டும். இராசதானிகமின் தெற்கு நோக்கிய இடப் பெயர்வின் காரணமாக மலையாளகாண பகுதிகளிலும் சரவணத்திலும் குளக்களைக் கட்டி நீர்ப்பாய்ச்சும் செய்வதனை விட ஆறுகளை மறித்து நேரடி வாக வயக்களுக்கு இரும்பும் மூலத்தி மேற்கொள்ளப்படும் நிலையைய காணப்பட்டது. இத்தகைய சரவண இடவயல் பகுதிகளில் தனிவாக தெற் செய்கையவ்றி வராகனைப் பொருட்களின் உற்பத்தி காடுபடு திரவியங்களின் செய்கியு ஆகியவற்றிற்கான சாதக நிலையையும் உபகணவும் பயிர்ச் செய்கவகினைவும் வகுடம் முழுவதிலும் மேற்கொள்ளத்தக்க மனறயிற்ச்சி ஒழங்கும் வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தன.

வாய்ப்பாணப் பகுதிலிலும் வன்னிப்பகுதிகளிலும் காணப்பட்ட இராச தானிகளும் மக்கள் குடிவீடுபுக்களும் பெருமளவில் இயற்கைக் காரணிகளின் தீர்ப்பாணிக்கப்பட்டு வட வரண்ட பகுதிகளில் பரவலாக இருந்த பொரு திலும் அக்கால னாழ்க்கைக்கிற் சாதகமாக அதன் வடக்கு நோக்கியும் வட கிழக்கு நோக்கியும் செறிவாக ஓர்ந்தாய்ப்பட்டன. இப்பகுதிகள் ஒன்றிச் தரைக்கிற் நீரில் அகவது நீருத்தரக்களில் தக்கிவிருத்த பகுதிகளாக இருத்த தகுதும் கண்ணுப்புக்களின் செய்வாக்குக் காணப்பட்டவையாலும் மேற் பரம்பு நீரினைத் தேக்கி நிலத்திலுட் செலுத்துவதிலும் மேற்பாய்ப்புக் குளக் கள், கெளளிகள், பாசிய கிணறுகள் என்பன அமைப்பதிலும் மக்களினதும் திறவணக்களினதும் கரிசனை இருந்து வந்தது. வடபகுதி நோக்கிய மக்க னது இடப் பெயர்வாலும், கடற்கரை நோக்கிய இடப் பெயர்வுகளினதும் தென்பகுதி நோக்கிய மலைநாட்டும் பகுதி இடப் பெயர்வுகளினதும் ஏனைய காணப்பட்ட பெரும்பாலான வரண்ட பிரதேச நீர்ப்பாசன வேலைகள் கவகிடப்பட்டன. குறிப்பாக வன்னிப் பிரதேசம் உட்பட வட வரண்ட வண் பகுதிகளில் இத்திலையை மிகச்செறிவானதாகக் காணப்பட்டது. வரண்ட வணத்தின் மனறபாங்ககான கிழக்குப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களது நீர்த் தேவையின் தரைக்கிற் நீரில் பங்கும் ஓக்கியும் பெற்றதன் காரணமாக பாது காப்புக் கருதவும் கடற்கரை நோக்கிய தனிவிலையே கிழக்குப் பிரதேச மக் கள் மேற்கொள்ளுகருத்தனர். மலைநாடு நோக்கிய தகர்விற்கு உட்படாத கிழக்குக் கரைபொரம்பகுதி தென்பகுதி மக்களது பொருளாதாரத்தில் காடு படு திரவியங்களின் செய்கியு, மீன்பிடி, மந்தக வணர்ப்பு மரய்வகிர் வணர்ப்பு ஆகியவற்றில் கூடிய வணம் செலுத்துதல் பொன்றவற்றிலும் நீர்ப்பாசன நடவடிக்கைகளில் அநிக வணம் செலுத்தப்படவில்லை. இப் பகுதிகளில் காணப்பட்ட புராதன நீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்கள் மக்களது கடற்கரையை நோக்கியதும் பாதுகாப்பு குழுவூடச் தொடர்பான தற் காய்ப்பு அடிப்படையிலும் அமைத்தனவானவதுமான தகர்வுகளினும் கவகிடப் பட்டிருத்தன.

இயங்ககமின் வரண்ட பிரதேசம் முழுவதிலும் மானுவகரி விவசாயத் தில் ஏற்பட்ட குடித்து நிலையைகள் மீன்பிடி, மந்தக வணர்ப்பு, காடுபடு திரவியக்களைச் செய்கித்தம் பொன்ற தமது புராதன பொருளாதார நட வடிக்கைகளுடன் பயிர்ச்செய்க்கையின் இணைப்பதற்கான கட்டாயத்தினை அவர்களக்கு ஏற்படுத்தியிருத்தன. இதனால், பரத்தனலிலும் திறவண அடிப் படையிலும் ஈடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளே நீர்ப்பாசன அகிவிருத்திக்கும் அது சார்பாகப் பொதுமக்களது விவசாய நடவடிக்கைகளை ஒழங்கு படுத்துவதற்கும் அத்திவாவசியமாபிருத்தது என்பது அறியப்படலாயிற்று.

உலக வரலாறுகளில் மத்திய காலப்பகுதி இருள் குழந்தகாக இருந்தது போல் இலங்கையில் மத்தியகால நீர்ப்பாசன வரலாறும் காணப்பட்டது. இலங்கையில் ஆரம்பகால நீர்ப்பாசன வரலாற்றில் பரிச்சேய்கை நோக்கத்திற்காக நீரைச் செலித்து வழங்குவது ஒரு மண்ணை தளவு குடி மக்களுக்குச் செய்யும் தலைமைய சடையாக இருந்ததுடன் அவர் மக்களால் தேய்வாங்கையும் மதிக்கப்பட்டு வருகின்ற நிலையும் முக்கியம் பெற்றிருந்தனம்கூடு பழிலாக நோய், போர் போன்றவற்றிற்கும் பாதுகாப்பு மன்றையிடக்களும் தேடிக்கொடுப்பதான ஒரு சடையையே அணியல் என்ற ஒரு நிலையையே இடைக்கால அரசுகளில் முக்கியம் பெற்ற நடவடிக்கைகளாக அமைந்திருந்தன. இச்சேயல் பரிச்சேய்கை தாக்கத்திலிருந்த மக்களை ஒன்றிப் புராதன பொருளாதாரத்திற்கு அங்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதியை உள்ளடக்கிய பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குத் தன்மைய காரணத்தினால் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திச் செயற்பாட்டுக்கு அமைப்பு நிலையான மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது.

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப் பகுதியில் போக்குக்கொர் இலங்கை வந்ததும் இதுவரை காலம் முஸ்லிம்களின் கைவசமிருந்த வாகைத் திரவிய விவாபாரத்தில்கூட தமதாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். மடிப்படிவாக இலங்கை முயற்சி விவாபாரத்திலும் மதமாற்றம் செய்கிறபுறமும் உள்நாட்டு அரசியலில் பங்கெடுப்பதினமே காணப்பட்டன. பழவாக நாட்டின் தெரிய நிலையான பொருளாதார அபிவிருத்தித் திட்டம் கவினோ நீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்களினோ, விவசாய நடவடிக்கைகளினோ இலங்கைக்கு ஆர்வமில்லாத காரணத்தினால் ஒவ்வாத்தர் இலங்கையில் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கிய காலம்வரை 15ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாக இருந்துவந்ததும் வரண்ட பிரதேச அபிவிருத்தியில் பெரும் பங்காற்றிவந்ததுமான குளங்கள் பல மடிப்படிவாகக் கைவிடப்பட்டு அழியும் நிலையினே அடைந்திருந்தன. இதனால் இக்காலத்தில்கூட நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் இருள் குழந்த காலம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டல் வழக்கமாகவும் பொருத்தமாகவும் இருந்து வகுநெறு.

ஒவ்வாத்தர் ஆட்சிக் காலத்தின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் அவர்களால் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இராஜாசரிய கோப்பாட்டு முறை குறிப்பிடத்தக்கவையு பங்களிப்பினே ஆற்றி வந்தது. தென்மேல் பிரதேசத்தில் நீர்வழிப் போக்குவரத்து முறைகளில் அவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியுடன் ஒப்பிடுகையில் ஓரளவு முக்கியத்துவமே கைவிடப்பட்ட குளங்களது புனரூத்தாரண வேலைத்திட்டங்களினும் தெற்கேய்க்கை அபிவிருத்தியில் நீர்ப்பாசனத்தில்கூடு பிரயோகிப்பதினும் இராஜாசரிய முறையினால் பிரயோகிப்பதில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தனம் கவனிக்கத்தக்கது. எனினும் வங்கியப் பகுதியினும் சிலக்கு மாகாணத்தினும் பிராசியக் குளங்களது புனரூத்தாரணத்தினும் பிராசியக் குளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியினும் இக்காலப் பகுதியில் கணம் செலுத்தப்பட்டதென்பது மறுக்க முடியாதவொன்றும். குறிப்பாக, கவினோலாப் பள்ளத்தாக்கில் சதுப்புநிலங்களினே அப்பாணைக் குளமாக்கிய பெருமை இலங்கையிலே சாரும்.

இலங்கையின் ஆங்கிலேயர்கள் 1796இல் ஓங்காத்திடமிருந்து கரையோரப் பகுதிகளை கிட்டெடுத்தனர். 1815இல் கண்டிய அரசனிடமிருந்து கண்டிப் பகுதியைக் கைப்பற்றியதுடன் ஒரு இலங்கையின் நிர்வாகமும் அவர்களது கையிலே விடப்பட்டிருந்தது. பிரித்தானியரது ஆரம்பகால விவசாய நடவடிக்கைகளில் கோம்பீச் செங்கைத் தீவம் வழங்குவது சிறப்பிடம் பெற்றது. கோம்பீச் செங்கை நிலங்களை தீவ அமைதி செய்வதிலும் வெளிநாட்டு உள்நாட்டு ஒதுக்கீட்டாளர்களை இங்கோம்பீச் செங்கைச் சீரமைப்பதிலும் கவனம் செலுத்தினர். இதனால் இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தின் முதல் ஐம்பத்தெட்டு வருட காலப் பகுதியில் தெற்செங்கைக்கு எந்த விதமான குயர்சியும் பெறக்கொள்ளப்படவில்லை. கண்டித் குடியானவர் வகுப்பு படிப்படியாக நிலவுடமைகளையும் காட்டுநீர், பொதுநீர்ச் சதுகைகளையும் இழந்து வந்தனர். கண்டி யன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் காடு மடு தீரவில்லாமலு சேகரிப்பதற்கு உதவியளிக்குமாறு காடுகள் படிப்படியாகப் பெருந்தோட்டச் செங்கையினால் உட்படுத்தப்பட்டு வந்தன. தமிழ் தோட்டக் தொழிலாளர்களது வருகையும் கண்டியக் குடியானவர் வகுப்பினரிடையில் காப்புணர்வினைத் தோற்றுவித்தது. கண்டியக் குடியானவர் பசர்வையில் தமிழ் தாயக்க மன்னர் ஆட்சிக்காலம் பொற்காலமாகவே தோற்றமளித்தது. கண்டியக் குடியானவரது மொஞ்சாதார நடவடிக்கைகளுக்குத் தடையாகவிருந்த ஆங்கிலேயர்களும் தொழிலாளர் சிந்தை தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களும் இரு முனை எதிரிகளாகவே கணிக்கப்பட்டனர். இக்காலகட்டங்களில் ஓங்காத்தி அந்நாடுகளில் ராஜாசிய ஒருங்கு முறையில் கீழ்ப் புனாத்தாரணத்துக்கு உட்படுத்தப் பட்ட சில பிராந்தியக் குளங்கள் ஆங்கிலேயரே அம்முறையில் நீக்கெதல் விளைவாகக் கைவிடப்பட்ட நிலங்களை அடைவதானவை.

கோம்பீச் செங்கையால் கிடைத்த வருமானம் உதவி அகக் கட்டணம் புகுகளை ஏற்படுத்தியதிலும் உணவுப்பொருள் இறக்குமதியிலும் கரைந்து போகும் பாதக நிலை உண்டாக்கப்பட்டதுமே உள்நாட்டு விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலைக்குப் பிரித்தானியர்களின் தூண்டிச் செய்தது. பிராந்திய மொஞ்சாதாரச் சீரமைவும் பிராந்திய மக்களின் சீவ சூழலால் நடவடிக்கையும் பிராந்திய தீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டதுடன் படிப்படியாகச் சீரழிவினை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தன.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தின் ஆரம்ப காலப் பகுதியில் பெருந்தோட்டச் செங்கை முதன்மை பெறத் தொடங்க, தென்மேல் பிரதேசத்தில் உற்பத்தித்திறன் அதிகமும்வந்தான் நிலை காணப்பட்டது. அதேவேளை இப்பகுதியில் சைத்தொகை விவரவான அதிகரிப்பினால் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. பெருந்தோட்டச் செங்கையில் ஏற்பட்ட உற்பத்தித்திறன் அதிகரிப்புக் அதன் விளைவாகக் காணப்பட்ட வருமான மிகையினாலும் பெருந்தோட்ட உட்கமையாளர்கள் இலங்கையின் குடியேற்றக் காரியவாதத்திலும் ஆட்சிமன்றத்திலும் கொள்ளை வகுத்தல் செயற்பாடுகளில் தோடினாகவோ பணநுகமாசியோ பெரிய அளவிலான செலவாக்கினைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதுபற்றி (Farmer, B. H. 1957 P 102). இதன் விளைவாக வருமானம் கட்டித் தரும் பெருந்தோட்டங்களின் நலன் தொடர்பானதாகவே அரசு

சாக்கத்தின் கொள்கைத் தலைநிலைகள் காணப்பட்டன. ஸ்கின்னர் (Skinner) என்பவர் 1833இல் வெளியிட்ட கருத்து நீர்ப்பாசன வரலாற்றில் முக்கியமானது. நிலப்பயன்பாடு நன்றாக அமைப்பவேண்டுமாயின் பெரிய அளவிலான நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களின்புணரத்தாரணம் செயல்படுவண்டும். என்றும் பிராமியப் பகுதிகளில் சைத்தொகை குறைந்து வருவதனைவும் அரசாங்கம் கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டார். இரூப்பியும் 1845ஆம் ஆண்டு புராதன குளங்கள் புனரூத்தாரணம் செய்வது தொடர்பாக ஆணைக்குழு ஒன்று விதந்தரைக்கும்வரை புனரூத்தாரணத்துக்கான எந்த நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் இவ்வாறாக குழுவினரின் சிபார்சுகளை இலங்கை அரசுச் செயலாளர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. முதலீட்டுக்கு ஏற்ற வருமானம் கிடைக்காது என்ற கருத்தும் இந்நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் முதலீடு செயல்படுவாதின அனை இலங்கையின் உற்பத்திச் சக்திகளின் அதிகரிப்பின் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற கருத்தும் முன்னவைக்கப்பட்டதால் குறித்த நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்ட முயற்சிகள் ஒத்திப்போடப்படும் நிலையிலேயே பெற்றவைவராகக் காணப்பட்டன.

இதுவரை காணும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த வரண்ட பிரதேச மாவட்டங்களில் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி சாசனான வேலைத்திட்டங்களில் ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்துவதிலும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தினை வெளிக் கொணரவதிலும் 1843 தொடக்கம் 1850 வரை குடியேற்றக் காரியத்தரிமக இறந்தவந்த சேர் எம்ர்சன் றெனன்ட் (Sir Emerson Tennent) என்பவரது 1845 ஆம் ஆண்டில் சமர்ப்பித்த அறிக்கையினை உள்ளடக்கிய துணி அரமான செயல் குடியானவர் வகுப்பையும் அவர்களது அபிவிருத்தியையும் பாதுகாப்பதற்கான காலகட்டத்துக்கு வித்திறனாக அமைந்திருந்தது. இதுவரை காணமாக இருந்தவந்த இலங்கையின் பணநெருக்கடி குறைவடைந்ததும் விவசாயத்தின் நெருக்கடி நிலையினைத் தணிப்பதற்கும் புராதன குளங்களின் புனரூத்தாரணம் அவசியம் என்பதனை அரசாங்கத்துக்கு இவர் இடித்தனார்த்தார். வரண்ட பிரதேசத்திலும் குறிப்பாகக் கிழக்கு மாகாணத்திலும் பொதுச்சேவைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தமை யினைக் கட்டிக்காட்டி ஆர்வியேவருக்கு என்ன உரிமைகளும் சலுகைகளும் செயல்படுவின்றனோ அதேபோன்ற சலுகைகள் உடனாக வாங்கினுக்கும் வழக்கப்பட்டவேண்டும் எனத் தெளிவுபடுத்தியவர்களில் சேர் றெனன்ட் லாட் (Sir Henry Ward) முக்கியமானவர். இவர் இலங்கையின் நிர்வாகத்தினை 1855இல் கையேற்றும்வரை மிகக் குறைந்த அளவிலான நீர்ப்பாசனப் புனரூத்தாரண வேலைத்திட்டங்களினை மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. மிகத்தானிய நிர்வாகத்தினரின் மக்களால் போற்றத் தக்கதொரு இடத்தினைப் பெற்றவர்களில் சேர் றெனன்ட்லாட் முதன்மை பெறுகிறார். இவர் இலங்கை அரசாங்கம் விட்டுச் சென்ற நீர்ப்பாசன சேவைகளை மீண்டும் குடியானவர் வகுப்புக்குச் செய்தமை குடியானவர் வகுப்பினையும் இலங்கையின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தினைக் கொண்ட தென் உற்பத்தியினையும் பாதுகாக்க இவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளையே மக்கள் மத்தியில் உயர்ந்த இடத்தினைவும் பாராட்டினையும் வழங்கியிருந்தன எனக் குறிப்பிடலாம். பெரிய அளவில் பிராமிய நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களின்புணரத்தாரணம் செய்வதற்கான அரசாங்க நன்கொடைகளையும் கொடுத்ததுடன் வெகு

ஐர ஒத்துணர்ப்பு முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மீளவும் ஆழிமுகப்படுத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இக்காலப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனத் தொடர்பாக ஆக்கப்பட்ட முதலாவது சட்டமான 1856ஆம் ஆண்டின் ஒன்பதாம் இணக்க நீர்ப்பாசனச் சட்டம் (No. 9, of 1856) நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் குறிப்பிடத் தக்கதாக இருத்தலினால் பெற்றிருக்கிறது. இதன் விளைவாக மட்டக்களப்பு அப்பாஸற மாவட்டக் கலிஹர் தென் மாகாணத்திலும் மன சிறிய இலங்கைப் புனகுத்தாரணத்திற்கு வழியொப்பப்பட்டது.

கோய்கிச் செங்கையின் ஏற்பட்ட இயற்கை அலர்ந்தங்களை அடுத்து தெலிங்கை செங்கையும் பாரம்பரியமற்ற உற்பத்திகளும் இயல்புகளின் பொருளாதாரத்திலே வழிநடத்துவதில் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலப் பகுதிகளில் உள்நாட்டு விவசாயத்திலே கங்குலிக்க வேண்டும் என்ற ஆத்மியசுவிய நிலைமை காணப்பட்டது. இதற்கு முன் ஜெடியாக 1856ஆம் ஆண்டில் கோய்கிச் சட்டம்களும் 1878ஆம் ஆண்டின் தானியச் சட்டமும் கங்குல விவசாயக் குடியானவரை மாதிரியுக் குள்ளாக்கியதனால் (கண்படுப்பின்கை, ஆ. 1879 P. 33) அவர்களுக்கு சேவியே பாயத்துக்கு உத்தரணத்தும் கண்டத்திற்கு நிலயானமும் அளிக்கப்பட்ட வேண்டியது அவசியம் என்பது உணரப்பட்டனவற்று. இச்சட்டம்களினால் கங்குல விவசாய குடியானவரிடமிருந்த கோய்கிச் நிலங்கள் தத்திரமாகப் பறிக்கப்பட்டதுடன் அவர்கள் தாழ்த்தப் பகுதிகளில் உள்ள வயல் நிலங்களை நோக்கி தளர்வதற்குச் சட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். இச்சூழ்நிலையில் தென்மேல் பிரதேசத்தின் பிணமும்பூதிய மட்டத்தில் சேவியேபாயத்திலே நடாத்தி வரும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்திலே அவர்களை வரண்ட பிரதேசத்தில் குடியமர்த்துவதன்மூலம் உலர்ந்த குடியானவரின் அது நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர்களின் கவலித்தால் இருக்கிறது என்ற கருத்து மனம் பெற்றிருக்கிறது. அத்துடன் ஏற்கெனவே மலேசியாத் தாக்கத்துடன் மேராடி வாழ்ந்து வந்த வரண்ட பிரதேச மக்களின் சேவியேய்க்கை விருத்து வருமானத்திலே அதிகரிக்கச் செய்ய அவற்றிலே இருப்பான விவசாய ஒழுங்கிங்கிற் நீர்ப்பாசன வசதியினால் செய்து கொடுக்கப்படுதல் அவசியம் என்பது உணரப்பட்டது.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக்கான பெருமுயற்சிகள் தங்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் துவரகணாவிய, தமங்கடுவல் பகுதிகளினுள்ள சேழித்த குளங்களின் புனகுத்தாரண முயற்சிகள் ஆரம்பத்தில் அவர்களுக்கு இத்துறையில் ஏற்பட்ட சமூகாட்டியல் விளைவு என்பது தெளிவாகிறது. வாட்டியல் பின்பாக ஆட்சியாளராக விருத்த சே. சார்லஸ் மக்கார்த்தி (Sir Charles Mc Carthy 1860-83) என்பவர் பொதுச் சேவையகத்திலே குறிப்பாக நீர்ப்பாசனத்துக்குரிய மன ஒதுக்கீட்டினைக் குறைத்தபடியால் தமங்கடுவல்பகுதியில் நீர்ப்பாசன புனகுத்தாரணம் பிந்தள்ளப்பட்டது. 1867இல் நியமிக்கப்பட்ட ஆகிளக்குறு தமங்கடுவல் பகுதி மக்களது உணவு உற்பத்திக்கு நீர்ப்பாசனப் புனகுத்தாரணம் அவசியம் என வலியுறுத்திவந்த பொலுதிலும்கடகி தமங்கடுவல் பகுதி யில் தங்கியதும் போக்குவரத்து செய்தித்தொடர்பு குறைந்த பகுதியினால் எனக் குறிப்பிட்டது, பொது மராமத்து வேலைப்பகுதித் தலைமையல் புறக் கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

18-ஆம் நூற்றாண்டின் எழுபதுகளிலும் என்பதுகளிலும் பொதுவான மத்த நிலைமை காணப்பட்டிருந்தாலும் சேர் வில்லியம் கிரகரி (Sir William Gregory, 1871) நூல்களானிய பகுதிக் குடியானவர் தனலில் கடிய அக்கறை செய்துதினார். இக்காலப் பகுதியில் தீர்ப்பாசனத்தாகக் கெடத்த வகுமானம் தீர்ப்பாசன முறையீட்டுக்கு ஏற்றதாக அமைத்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. கிரகரியின் பின்புத்த ஆளுனர்களே குடியானவர் வகுப்பினர் பாதுகாப்பில் அத்தனை கிரகரி செய்துதினார்கள் என்பதனைவிட வருமானத்தினால் பெறுவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆயினும் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் பாகத்தில் ஆளுனர் களின் கவனம் குடியானவர் வகுப்பினர் தனலில் பெறுவதாக அமைத்திருந்தது. பெருப்பான ரொயல்டிக் குளங்களும் பாசிய தீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்களும் இக்காலப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1914-ஆம் ஆண்டுவரைவிடான காலப் பகுதியில் முடிவடைந்திருந்த தீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்களில் சுமார் 90 சதவீதமான அளவு 1870க்கும் 1900க்கும் இடை யில் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருந்தன (Farmer, B. H. 1957 P. 106). இவற்றில் பெரும்பாலானவை சிறிய குளங்களும் அணைக்கட்டுகளும்மேயாகும். குறிப்பாக மட்டக்களப்புக் கரைப்போர தென் கங்களுக்கு தீர்ப்பாய்ச்சல் வழங்கும் நோக்கத்திலே உடையனவாற்றினர். அத்துடன் கலாவென குளமும் அறிவித்தது அறாதபுரத்துக்குச் செல்லுகின்ற தோதகை கால்களையும் கத்தளாய் குளமும் மூக்கியல் பெறுகின்றன. இவ்வேலைத்திட்டங்கள் யாரும் 1855இல் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண தீர்ப்பாசன சபையினும் (Provincial Irrigation Board) 1888இல் கத்தாய்க்கட்டை மத்திய தீர்ப்பாசன சபை (Central Irrigation Board) என்பவற்றினும் மேற்பார்வை செய்வப்பட்டனவாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் ஒன்று தனியாகத் தோற்றிக்கப்பட்டும்வரை தீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் ஒப்பொரு மாகாணத்தினதும் பிரதான நில அளவையாளர்கள், மாகாணப் பொறியியலாளர் போன்றோரை உண்டாக்கியதும் அரசாங்க அறிவுரைத் தலைவராகக் கொண்டுவரான மாகாண தீர்ப்பாசன சபையினும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இம்மாகாண தீர்ப்பாசன சபையினும் மேற்கொள்ளப்படும் இவ்வேலைத்திட்டங்கள் ஆளுனரைத் தலைவராகக் கொண்டதும் பொது மாகாணத் தலைப்பகுதி மூதல்வர் (Director of Public Works), நில அளவைத் தலைவர் (Surveyor General), உத்தியோகப்பற்றினதும் உத்தியோகப்பற்றற்றமரான சிமாக்கலி அங்கத்தினராகக் கொண்டுவரான மத்திய தீர்ப்பாசன சபையின் கையிலேயே தங்கியிருந்தமை அவதானிக்கத்தக்கது. நில அளவை செய்தல், குளக்கலை அமைத்தல், தீர்வெடுத்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் மத்திய தீர்ப்பாசன சபையின் பேரில் அவ்வறு சாதாரண வேலைத் திட்டத்துக்கும் புறம்பாகப் பொது வேலைகள் திணைக்களத்தினும் (Public Works Department) செயற்படுத்தப்பட்டன. பரிச்சேய்க்கையிலேக் கட்டும் பறித்துதல் ரொயல்டிக் குளத்திலிருந்து தீர்வெடுத்தலைச் செய்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் அரசாங்க அறிவுரை பொது மேற்பார்வையின் கீழ், கவனிதலை (Irrigation Headmen) களாக் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. தீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் இத்தகைய ஒழுங்குமுறை திருப்புகரமான வினைகளைக் கொடுக்காததுடன் இறங்குவற்ற தீர்வெடுத்தலும் தோக்கிவின ஏற்

படுத்தி வந்தன. தீர்ப்பாணத்துக்களைத் தவிர்ப்பான ஒரு நினைக்கலையில் வரது பொது வேலைகள் நினைக்கலாற்றும் வேலாக வேலைகள் தீர்ப்பாண வேலைத் திட்டங்களிலிருந்தமைவால் இனாமரை நடுபொருள் ஆர்வலும் திறமைத் தேர்ச்சியும் கொண்ட நடவடிக்கையாக அவை இவ்வாறிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதனால் பொது வேலைகள் நினைக்கலாற்றியிருந்து தனிமைப் படுத்தப்பட்டதாக 1901ஆம் ஆண்டு தீர்ப்பாண நினைக்கலைப் பிரிக்கப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியிலிருந்து திட்டமிட்ட செயற்பாட்டு திறவுகலையாக அது இயங்கத் தொடங்கியது.

தீர்ப்பாணத் நினைக்கலைப் தேர்தலுக்கியப்படு முன்பாக தமக்குடனாகப் பகுதியில் உள்ள மின்சாரியை, மீர்த்தலை, பழாக்கிராமமுத்திரம் போன்றவற்றில் மீர்த்தலை வேலைகளை மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஆனால் மின்சாரியைகள் புனருத்தாரண வேலைகள் 1905இலும் மீர்த்தலையில் புனருத்தாரணம் 1905இலும் முடிக்கப்பட்டிருந்தன. 1914இல் நாச்சிரவாத்திட்டம் செய்து முடிக்கப்பட்டது. இவ்வேலைத்திட்டங்கள் தனிமைக் குடியாணை வகுப்பினம் பாதுகாக்கும் தேர்த்திட்டம் அமைவது பல் முடிப்படுத்தத் திட்டத்தில் மேல் அரசாங்கத்தின் வருவாயின அதிகரிக்கச் செய்யும் ஒர் உபாயமாகவே கொள்ளப்பட்டு வந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இயங்கலையில் தீர்ப்பாண வரலாற்றில் இதுவரை காணும் தலைவிடாக் கொள்கைகள் அடிப்படையில் செயற்பட்டு வந்த மீர்த்தலைய ஆட்சியை எங்கள் சமூக முடிவானவர் தன மேல்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர் என்பதும் வரண்ட பிரதேச அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திற்று என்பதும் தென்மேல் பிரதேசத்தில் பொருளாதார வளக்கலைக் கண்டுவதற்காகவே ஆங்கிலேய அரசு நடவடிக்கைகள் காணப்பட்டன என்ற கருத்தினால் பொய்ய்ப்பதாக அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முதலாம் உலகப்போருத்தத்தில் அளர்ந்ததற்களில் பின்பாக இயங்கலையில் 1931ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட தொண்டர் அரசியல் வாரியம் சர்வகால வாக்ருவியைமேல் இயங்கலையில் குடியேற்றத்திட்டங்கள் தேர்தலும் பெறுவதற்கு எவ்வாறு துணைபுரிவதாக அமைந்ததோ அந்தேமால் தீர்ப்பாண அபிவிருத்தியும் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத்தினால் பெற்றிருந்தது. இந்த நாட்டில் விவசாயக் கொள்கையானது சீல விவசாய மத்திரிவினைத் தலைவராகக் கொண்ட செயற்பாட்டுக் குழுவிடம் விடப்பட்டது. இதனால் உணவு உற்பத்தியுடன் மிகத் தெருங்கிய அபிவிருத்தியுடைய துறைவாக தீர்ப்பாணம் காணப்பட்டவாயிற்று. இந்தக் குழுவினுடைய முதல் இலக்கு இந்தநாட்டில் பெருமளவாகக் கிடைக்கும் நிலையிருத்தும் நிலத்திலிருத்தலும் உத்தம மட்டம் பயன்பாட்டினால் பெறுவதாக இருந்தது. இதற்கு தீர்ப்பாணத் தேர்தலுடையத்தினால் தேர்ச்சி பெற்றவர்களின் சேவைகளைப் பெறுவதை அதிகரித்தும் முதல் முயற்சியாக இருந்தது. இதன் படி இயங்கலையர்களையும் தீர்ப்பாணப் பொறியாளர்களைக் நிலமணம் செய்வும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1941ஆம் ஆண்டில் தடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட தேர்ச்சி பெற்ற வேலைகளை உத்தியோகத்தினால் இத்திலாவில் வைத்துப் பயிற்றுவித்து நிலமணம் செய்வும் முறையில் பண்பு 1956இல் தீர்ப்பாணத்தினினைக்கலைப் முறையமைவாக இயங்கலையர் மயமாக்கப்பட்டிருந்த தமையினக் காணமுடியிறது.

வரண்ட பிரதேச அபிவிருத்தியில் குளங்களின் புனருத்தாரண வேலைத் திட்டங்கள் மாத்திரமன்றி புதிய குளங்களும் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது நன்கு உறுதிப்படுத்தப்படலாயிற்று. இதன் விளைவாகப் போர் காரணமாகப் பின்தள்ளப்பட்டிருந்த பொது வேலைகள் புதிய தீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களது செயற்பாட்டுடன் பயன்பாடுடையதாக அமைந்தன. உள்விச்சை என்ற புதிய குளம் 1919இல் முடிக்கப்பட்டது. அங்கிருந்து தீர்ப்பு வழங்கும் வேலாகக் ஆணக்கட்டு 1928ஆம் ஆண்டிலும் முடிவடைந்தது. இதே காலப் பகுதியிலேயே வளவகங்களின் இடதுகரைத் திட்டம் செய்த முடிக்கப்பட்டது.

1920 ஆம் ஆண்டில் தீவிரிக்கப்பட்ட குழுதீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மாண்புமிகு வேலைகள் திணைக்களத்தினால்பொய்வருமானம் சம்பாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு திணைக்களமாக இயங்காததினாலும் புதிய தீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் அடுத்து வரும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு திறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும் எனச் சிபார்சு செய்தது. இருப்பினும், இக்கருத்தானது சேர் சிவுக்கொயோட் என்பவரால் புதிய குடியேற்றத் திட்டங்களின் தீர்ப்பாசன வரிகளைத் தக்காயிசெய்யாத தீர்மானம் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்ற உறுவேண்டும்.

1914க்கும் 1931க்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதியில் தீர்ப்பாசனம், போக்குவரத்து என்பன வரண்ட பிரதேச அபிவிருத்தியில் அத்தியாவசியம் என்ற மூன்றைய ஆளுனர்களின் கருத்துக்களின் உண்மைத்தன்மை தெளிவுபடுத்தப்படலாயிற்று. 1921ஆம் ஆண்டு மதுவாரச்சிக்கு அருகாக இருந்த குளம் உடைப்பெடுத்ததனாலும் ஒவ்வொரு ரொயலியக் குளங்களிலும் மேலாகப் புனையுதல் மாண்பு அமைப்பிலுள்ள ஆபத்தினைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய நிலையிருந்தது. இதன் காரணமாக தீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் கொள்வனவியிலிருந்து வாழ்ப்பாசனத்துக்கும் மன்னாருக்கும் செல்தும் பகுதிகளிலுள்ள குளங்களைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு எயர்சன் (Eyersson), பிடெல் (Bidwell) என்பவர்கள் 1923இல் மேற்கொண்ட பணிவானது கண்டி என்பவரால் 1926இல் முடித்து வைக்கப்பட்டது. இதில் 354 குளங்கள் மூக்கியம் பெற்றிருந்தன (Arumugam, S., 1957 P. 7). இந்த ஆய்வானது பெரும்பாலான ரொயலியக் குளங்களை அபிவிருத்தி செய்வதில் வாழ்ப்புக் காணப்படுகிறது என்பதனை வெளிப்படுத்திற்று.

1921ஆம் ஆண்டு விவசாயத்துக்கும் தீவரத்துக்குமான தீர்வாகக் குழுவானது தீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தினுடைய உபகுழுவொன்றினால் கிடைக்காத துணைக்கப்பட்ட தெல்லுற்பத்தியிலும் அரிசிக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியிலும் இயங்கும் முழுமையிலுமுள்ள சாத்தியமான ரொயலிய உள்வார்த்து வளங்களைக் காண்புதும் தீர்ப்பாசனத் திணைக்களம் மீள குழங்குபடுத்தப்படவேண்டும் என்ற சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொண்டது. இதன்படி இத் திணைக்களம் அதுராதபுரத்திலுள்ள பிரதேச திணைக்களக் காரியாலயத்துடன் சேர்ந்து இயக்க இரண்டு இயட்சம் மூல ரொயலிய தீர்ப்பாசன வேலைத் திட்டங்களின் அபிவிருத்திக்கு ஊர் குறுக்கப்பட்டது. (Arumugam, S. 1957 P. 7)

1932ஆம் ஆண்டின் நீர்ப்பாசனக் கொள்கை இலங்கையில் ஏராளமான பிரதேசம் முழுவதிலும் நெய்தலுற்பத்திக்கும் பிரதான தடைபாக இருந்த நீர்த் தட்டுப்பாட்டிற்கு நீக்கும் பொருட்டுப் பரவலான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளத்தக்கதாக ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. அநேகவிதமான இதன் பிரதான இலக்கு இலங்கையில் நெய் உற்பத்தியின் அதிகரிக்கச் செய்வதாகவிருந்தது. எனவே நீர்ப்பாசனத் திட்டக்களம் கிராமியக் குளங்களையும் கால்வாய்களையும் அபிவிருத்தியின் தளது கவனத்திற்குச் செலுத்திவரலாயிற்று.

1933ஆம் ஆண்டின் நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்களில் கிராமியக் குளங்கள் தொடர்பாகப் புதிய அணுகுமுறைவிருந்தது. இதன்படி நில உரிமையாளர்கள் நீர்ப்பாசன வசியின் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக வாய்க்கால் வெட்டுதல், காடு வெட்டுதல், ஆயத்தின் கட்டிடம் அமைத்தல், பராமசிய சம்பவநிறைவு பகுதியாகவோ முழுமையாகவோ மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமையானது ஒக்கியம் பெற்றிருந்தது. மாவட்ட விவசாய சபையானது முதல் நில ஆய்வின் மேற்கொண்டு கிராமிய வேலைத்திட்டங்கள் தொடர்பாக அறிமுகம் விடுத்தது. இதற்குப் பின்பு நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் ஆராய்ந்து செலவு வசூலாய் தொடர்பான கணிய்பீடுகளைச் செய்து வந்தது முன்னுரிமை வழங்கவேண்டும் என விதந்துரைத்து வந்தது.

இத்தகைய முதன்நில ஆய்வின் தோக்கம் மாவட்ட விவசாய சபையானது இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுவதற்கும் அதற்கான பூரண ஆய்வுக்கும் முன்னுரிமை வழங்கவேண்டுமா என்பதற்கு நீர்மாளிப்பதற்காகும். இத்தீர்மானம் சாதகமாக இருக்கும் மட்சத்திப் பின்பு நீர்ப்பாசனப் பொறியியலாளர் வேலைக்கான ஆய்வின் மேற்கொண்டு திட்டத்தில் ஏதாவது சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமாயின் அதனைச் செய்வார். பின்னர் 1946ஆம் ஆண்டு 22ஆம் இலக்க நீர்ப்பாசனச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல் வருமான அதிகாரியிடமிருந்து உரிமையாளர் உடன்பாட்டைச் செய்து கொள்வார். இதன் பின்னர் முன்னுரிமை வழங்கப்படுதலின் அடிப்படையில் கிராமிய வேலைத்திட்டங்கள் தொடங்கப்படும்.

நில உரிமையாளர் மேற்கூறிய உடன்பாட்டிற்குச் செய்வதற்கும் தன்னை பெற்றிருந்தனர். காடு திருத்தம், வாய்க்கால் வெட்டுதல், அணியோடு நில மோன்றவற்றில் நில உரிமையாளர்களின் பங்கையினானது நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஏற்புடையதாக இரண்டு வருடத்துக்கு மேற்படாத வாய்க்கால் வெட்டும் முயற்சிக்கு இணையானதாக இருக்கவேண்டும் என விதிக்கப்பட்டது. இதன் பின்பாக இக்கொள்கையானது மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இதன்படி அரசாங்கமே முழுச்செலவையும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் உரிமையாளர்களிடம் வாய்க்கால்களைப் பராமசிக்கல் பணியாற்றும் பொருக்கப்பட்டது.

பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் குறிப்பாக, பாசிய கங்கையா, வளவகங்கைத் திட்டங்கள் மோன்றனவற்றிற்கு நீரில் ஆய்வு செய்யப் படாது வேலைகளை மேற்கொள்ளுதல் கடினமாயிருந்தது. 1938இல் நீர்ப்பாசனத் திட்டக்களத்தின் நீரில் ஆய்வுகூடத்துறை உருவாக்கப்பட்டது.

இதிலே மண் ஆகவு, கட்டிடப் பொருள் மேற்பார்வை, ஆற்றல் தீர்வு என விடு போன்ற பல நிரியக் காப்பான விடயங்களைச் செய்துள்ளது. இவற்றை யின் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியில் பயனோக்குத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியமை நீர்ப்பாசன வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தக்கவாறு தெரியிடம் பெறுகிறது. நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் உணவு உற்பத்தி, கைத்தொழில் ஆகவும், நீர்மின்சாரம், இயந்திரவகைப் பெண்புத்தல் போன்ற இயந்திரவகை துறைகளாகவும் ஒரேயே அடைவதனை நோக்கமாகக் கொண்டவையாக இத்தகைய பயனோக்குத் திட்டங்கள் உள்ளன. நாட்டில் வலுமானத்தினைவும், வாழ்க்கைத் தரத்தினைவும் உயர்த்தவும் பஞ்சம், வறுமை ஆகியவற்றை நீக்கவும் புதிய கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்தவும் விவசாயத்தினை நவீனமயம் படுத்தவும் வேண்டிய அத்தியாவசிய குறிக்க விசேஷிய பயனோக்கு என்ற கொள்கை நோற்றம் பெற்றிருந்தது. இது அடிப்படையில் 1948க்கும் 1951க்கும் இடைப்பட்ட காலம் பகுதியில் கல் மானா செயற்படுத்திடம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இத்த அளவானது 20,000 ஏக்கர் நீர்ப்பரப்பினைக் கொண்டும் 7,70,000 ஏக்கர் அடி நீரை நீர்ப்பாசனத்துக்கு வழங்கியதானது நீர்மின்சாரம் வெண்த் தடுப்பு ஆகிய நோக்கங்களைப் பூர்த்தி செய்யதாகவும் கொண்டு இப்பயனோக்குத் திட்டம் அமைக்கிவந்தது. இது 130,000 ஏக்கர் நெல்வயலுக்கு நீர் வழங்கக்கூடியதாக இருந்ததுடன் 10,000 ஏக்கர் மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது (Gunasakara, S. de C. 1957 P. 122).

வளங்களை, மகாவளங்களை ஆகிய திணைப் பிரதானமாகக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் பயனோக்கு அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது (சிவன், சி. பி. த. ப. 15). இரண்டாம் உரை ஏற்றம் முடிவடைந்ததன் பின் 1948 ஆம் ஆண்டுடன் இவ்வகையில் உத்தியோகபூர்வமான பிரத்தியாயம் முடிவடைந்தது. இக்கைத்திரகாசம் பகுதியில் இதுவரை கால மும் மெதுவாக இயல்விவந்த நீர்ப்பாசன வேலைத்திட்டங்கள் குறித கறி யினைப் பெறலாயின.

பராக்ரீரம் சமுத்திரம், காகம், துவரலீவா மீன்தரிப்புத் திட்டங்கள் முதல் ஆறுவகுத்தில் முடிக்கப்பட்டன. அத்துடன் கத்தளாய், ஆகிய, குகுறுவேயல், கத்தளம், பதலியா, பாவுருளம், வலுவிக்கினாம், மகாவளம், மகாவளம் பகுதியில் இவற்றிற்கு எல்லாம் இறுதியானதாக துரித மகாவளி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மீறே நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தியினை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வகையில் வறுமை யினை நீக்கி, கைத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டியாயின் 35 மில்லியன் ஏக்கர் அடி நீர் விசை கடைகல் சென்று அடைவதனைத் தடுத்து அபிவிருத்து உத்தமபயம் பாட்டினாய் பெறத்தக்க நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றிற்கு உதவியாகப் பொருத்தமான விவசாய ஒழுங்குகளை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியமாகும்.

உசாணியவை

1. Gunasekera, S. de. S., (1957), "Progress of Irrigation in Ceylon" in Transaction for 1956 Fiftieth Anniversary Souvenir, The engineering Association of Ceylon, Colombo. pp. 115 - 123.
2. Arumugam, S. (1957), Development of village Irrigation Works, The Government Press, Ceylon.
3. Farmer, B. H. (1957), Pioneer Peasant Colonization in Ceylon: A Study in Asian Agrarian Problems, Oxford University press, Oxford.
4. செவா, சி. பி. த., தெரிய பொருளாதாரத்தில் மாவட்ட அரசாங்க ஆக்கம், கொழும்பு. ப. 15.
5. கணபதிமீசை, அ., (1979), 'இலங்கையின் வரலாட பிரதேசத்தில் தெரிந்தெடுத்த சில குடிசைந்தரத் திட்டங்களில் நிலவுடமையில் அளவும் உற்பத்தித்திறனும்' (வேளாண்மைத் துறைமன்றி ஆய்வுக் கூட்டுரை), வாழ்வுபாணம் பக்கங்கி கழகம்.
6. Brohier, R. L., (1934), Ancient Irrigation Works of Ceylon. 3 Vols., Government Press, Colombo.
7. Brohier, R. L., (1941), The History of Irrigation and Agricultural Colonization in Ceylon, The Ceylon Government Press, Colombo.
8. Arumugam, S., (1969), Water Resources of Ceylon: its utilization and development, water Resources Board Publication, Colombo.
9. Lewis, J. P., (1895), A manual of the Vanni District, Ceylon, H. C. Cottle, acting Government Printers, Ceylon.
10. Robert, Chambers., (1978), Water Management and paddy production in the dry zone of Sri Lanka, Occasional Papers, No. 8, Agrarian Research and Training Institute, Colombo.
11. Fernando, A. D. N., (1978), "The major Ancient Irrigation works of Sri Lanka", ministry of Mahaweli Development, Colombo.